

Szegedi Szabadtéri Játékok, 1964

Johanna: Horváth Teri

Hangjára és alakjára emlékszem csak a próbákról. Estenként mozdulatlanul áll a máglya tetején. Mindössze ekkora az ő színpada. De a hangja már az első felcsattanó, szenvedélyes mondat után legyőzi mozdulatlansága nehézségi törvényét. Viaskodik, könyörög, vádol, Döbbenet kéri újra és újra: — »Szakadár, eretnek, boszorkány: ez mind én lennék?!« És ahogy kibontakozik a történet jól ismert drámai cselekménye, egyre nyilvánvalóbbá válik ártatlansága, felmagasztosuló hősiessége. Horváth Teri Johannája a hazaszeretet és az igazság megtörhetetlen alakja.

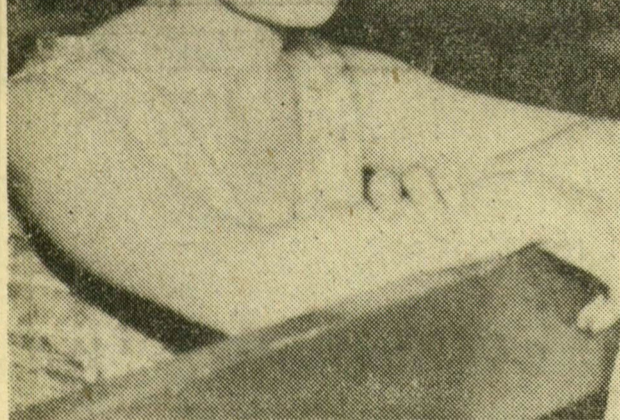
Csendesen, távolba merengő nézéssel beszél most szerepéről.

— Rendkívül bonyolult és nehéz ez a szerep. Ez az egyszerű lány a megalázások olyan iszonyú kálváriáján megy keresztül, hogy hozzá hasonlót alig ismer a történelem. Elhivatottsága és akaraterője egyedülálló.

— Miért tartja modern műnek Honegger alkotását?

— Leginkább a görög sorstragédiához hasonlítanám, ahol a szereplővel feleselget a kar. Honegger mindent olyan zárt egységbe olvaszt össze ebben a műben, és zenéjével olyan monumentálisá teszi, hogy a legmagasabb művészi hatást éri el. Valójában szövegeim mindenütt prózai áriáknak hatnak.

— Miért szerette meg Johannát?

(Sifis felv.)

Horváth Teri a Tisza-parti sétányon

— A színészt elsősorban az a szerep izgatja igazán, amelyben saját életéről, céljairól is vallhat. Emlékszem, annak idején, a falum mellett elrobogó vonatok zajából mindig kihallottam, hogy mennek kell, tennem kell valamit. Most, amikor tragédiájának mélységében megismerem Johanná szavait, elszánt hitét, hazaszeretetét és egész emberi magatartását, úgy érzem mindazt megfogalmazza, ami belülről engem is éget. »Igaz-e, hogy kápolnában találtad a kardod?« — kérdezi tőle a dominikánus. »Nem. A faluban, ahol élek. Nem gyűlölet a neve. A neve: szeretet« — válaszolja Johanna.

Szerényen, egyszerűen mondja ezeket a szavakat. Azután elbűsűdik.

— Nagyon sok nyugalomra van szükségem most. Csak a szerepemre gondolok. Nagyon szeretem ezt az életben meggyötört, megalázott lányt.

Polner Zoltán

»Meghalt a eselszövő, eltűnt a rút viszály... éneklie a kórus és Hunyadi László (Udvardy Tibor) az opera első felvonásának finaléjában. Jelenet az Erkel-opera szabadtéri előadásából

HUNYADI LÁSZLÓ

Nyitóelőadás a szabadtéren

Akárcsak az elmúlt években mindig, Erkel Hunyadi Lászlója, a játékok hagyományos nyitódarabja az idén is színpompás, reprezentatív és monumentálisan dekoratív előadásban került színre a szabadtéren. Mikó András rendezése érintetlenül hagyta az opera előadásának korábbi alapelveit, s Vaszy Viktor zenei vezetése sem tér el a korábbi évek sikeres megoldásaitól.

Új szint jelent a bemutatón, hogy az előadás már ismert és az elmúlt években szép sikert aratott szereplőin kívül — Szabó Miklós (V. László), Agay Karola (Mária), Horváth József (Cillei), Ivánka Irén (Mátyás), Sebestyén Sándor (Rozgonyi) és Réti Csaba (Hírnök) — az opera három főszerepét új művészek énekeltek.

Hunyadi László szerepét Udvardy Tibor játszotta. Bemutatója a szabadtéren mindenekelőtt zeneileg nyújtott nagyszerű élményt. A kitűnő tenorista rendkívül szép

hangja, kulturált előadásmódja, amely a zene mondanivalóját árnyalatnyi pontossággal fejezte ki, méltán aratott kiemelkedő sikert. Szilágyi Erzsébet szerepében Déry Gabriellát láttuk. A fiatal művésznő valósággal remekelt ebben a szerepben. Amit énekekben és színészi játékokban nyújtott, egyaránt emlékezetessé vált. Fölényes tudása, bravúros előadása megérdemelten kapott sok tapsot. Gara nádor robusztus alakját Littay Gyula, a Szegedi Nemzeti Színház tagja a budapesti közreműködőkhez méltó színvonalon, nagy kifejező erővel formálta meg.

Barkóczy Sándor koreográfiája, a tánc- kar elegáns, méltóságteljes előadása, Varga Mátyás monumentális díszletei és Márk Tivadar színpompás jelmezei jelentősen hozzájárultak a játékok idei első produkciójának szép sikeréhez.

Ö. E.

Fél óra Henrik Czyzzel

A szabadtéri játékok lengyel vendégkarmestere, Henrik Czyz minden szabad idejét a szegedi strandokon tölti. A Szőke Tiszán és a Tisza-parti nagy strandon. De kevés szabad ideje van. Nemcsak a próbák miatt, amelyeknek feszítettségére jellemző, hogy például az egyik napon délelőtt még itt Szegeden, késő délután pedig már Pesten próbált. Azért is kevés ideje van Henrik Czyznek, mert szegedi lakásában — fizetővendég-szolgálatban lakik, közel a térhez — sokat dolgozik a zongora mellett.

— A tér és a színpad hatalmas méretei olyan különleges problémákat okoznak a Honegger-mű előadásában — mondja —, amelyek zárt hangversenyteremben magától értetődőleg sohasem jelentkeznek. Az együttes egymástól nagy távolságra elhelyezkedő egységeinek összefogása és irányítása számomra — és minden karmester számára, aki még nem dirigált itt — szokatlan feladatot. Ezért kell minden erő-

met és időmet a felkészülésre fordítanom. Az összehatás ugyanis nem lehet — és nem is lesz — széteső. A krakkói zeneakadémia fiatal, negyvenéves professzorának egyik legkedvesebb modern zeneszerzője Honegger. Nagyon sok művét vezényelte már — a Johannát itt először a szabadtéren — nemcsak otthon Lengyelországban, hanem Európa szá-

mos országában, többek között Franciaországban, Angliában, Csehszlovákiában és a Szovjetunióban. És természetesen Budapesten is.

— Nagyon örülök annak, hogy Honegert a magyar és a szegedi közönség is ismeri és szereti. Értesültem arról, hogy nemrég milyen nagy sikerrel játszották itt a városban Honegger másik nagy oratóriumát, a Dávid királyt.

A karmester a Johanna színpadraviteléről elismeréssel beszél.

— Szinetár Miklós rendezésében a színpadi előadás illeszkedik az oratórium stílusához, bővelkedik érdekes, izgalmas és tartalmas megoldásokban. Az előadás Johannája, a kitűnő színész-nő, Horváth Teri megformálásában pontosan olyan, amilyennek ezt a szerepet és alakot elképzeltem. Jók a kórusok és az énekes szólítók is. Nekem különösen a két kiváló művész, Mátyás Mária és Réti József közreműködése tetszik.

A MA ESTI BEMUTATÓ:

Bartók: A fából faragott királyfi

Koreográfiáját írta és rendezte: Eck Imre
Vezényel: Sándor János

Honegger: Johanna a máglyán

Vezényel: Henrik Czyz
Rendezte: Szinetár Miklós

VASÁRNAP ESTE:

Erkel: Hunyadi László

Rendezte: Mikó András
Vezényel: Vaszy Viktor

Statisztabál

A KISZ szegedi diákklubja táncparkot nyit a Radnóti gimnázium udvarán. A bemutatkozás ma, szombaton lesz. A szabadtéri játékokon minél több statisztára volna szükség, az ő toborzásokban szeretne a klub mindenekelőtt segíteni. Ezért az első nyári rendezvény címe: statisztabál. A klub felhívással fordult Szeged összes KISZ-alapszervezetéhez és kérte, hogy ma, július 25-én, este 7 órától jelentkezzenek azok a 16—45 éves férfiak, akik az Aida előadásában statisztia szerepet vállalnak.

Az esten kitűnő gitár-együttes szolgáltatja a tánczenét, a műsorban Ábrahám István és Rózsa Sándor, a Színház és Filmművészeti Főiskola hallgatói, valamint a meghívott szegedi és budapesti vendégművészek népszerű áriákat és táncdalokat adnak elő. Végül értékes díjakkal jutalmazza a klubtanács a táncverseny és a szépségverseny legsikeresebb résztvevőit.

DÉL-MAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei és Szeged városi bizottságának lapja. Megjelenik nétrő kivételével mindennap. Szerkeszti a szerkesztő bizottság főszervezője: dr. Lőkös Zoltán. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 35-35, 30-03. Ejszakai telefon: 35-06. Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat. Feltöltés: Kovács László. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. sz. Telefon: 35-00, 31-10. (Beküldött kéziratot nem őrzünk meg és nem adunk vissza.) A lapot nyomja a Szegedi Nyomda Vállalat. Szeged, Károly u. 6.

INDEX: 25 053

Terjesztik a Csongrád megyei postahivatalok. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft. Előfizethető bármely postahivatalnál és kézbesítőnél.

VÖRÖS FELHŐ PARANCSOT AD

Írta: Kuczka Péter 9.
Rajzolta: Csanádi András

„En vagyok a rangidős tiszti!” — üvöltötte az ezredesnek Fetterman. „Itt az ideje, hogy elbánjunk ezzel a vörös csúrhéval!”

„Jelentést teszek, ha nem engem bízik meg a felmentő csapat vezetésével.”

„Vigyázzon, kapitány úr, Ön nem ismeri még az indiánok harci módszereit.” Fetterman csak legyintett Bridger szavaira.

Az ezredes még a kilovágó csapat után kiáltott. „Ne üldözzé az indiánokat az útmenti sziklagrincelkig! Ez a parancs, kapitány úr!”